

Északi utazás az Erasmus+ programmal

2019 tavaszán 3 diáktársammal és két kísérőtanárral Lengyelországba utaztunk, abból a célból, hogy részt vegyünk az Erasmus+ nevű programban. Korán rájöttünk, hogy ez a program tökéletes az angoltudásunk, a csoportban való közreműködésünk és alkalmazkodásunk fejlesztésére.

2018 őszén halottunk először az Erasmus+ programról, amitől az elején nagyon tartottunk. Hosszadalmas fontolgtatás után belevágtunk. Egy angol indoklatot kellett írunk arról, miért mi lennénk a legmegfelelőbbek erre a programra. Bizonyos idő után választ is kaptunk, ami szerint elfogadtak minket. Ezután küldünk egy angol levelet a fogadócsaládunknak és kíváncsian vártuk a válaszukat. Az utazás előtt nemsokkal megkapuk a válaszaikat, aminek nagyon örültünk.

És eljött az utazás napja. Többségünk kétségbeesetten szállt fel a repülőre Budapesten, majd Varsóban is. Végül este megérkeztünk Gdanskba, ahol végre találkozhattunk fogadócsaládjainkkal. Ezután elmentünk Kartuzyba, a városba, ahol a program folyt, majd az otthonaikba. Egyesek a városban laktak, de voltak, akik falun. Ami nagyon meglepett bennünket, az az volt, hogy az ott élők azt mondták, hogy ez egy igen kicsi város, de számunkra óriási volt.

Másnap megismerkedtünk a többiekkel, csoportjátékokkal, beszédfejlesztéssel foglalkoztunk. Majd kincskeresőtünk és így megismertük a várost. Kedden a Szymbarki Regionális Oktatási és Promóciós központba látogattunk el, ahol megtekinthettük a világ leghosszabb, egy farönkből készült deszkáját, majd pedig kenyeret süttünk. Kedden szintén foglalkozásokon vettünk részt. Az elsőt egy amerikai házaspár tartott bemutatón a szociális bekapcsolódásról. A másik foglalkozáson helyi népi mintákkal festettünk pólóra, táskára hogy legyen egy saját kézzel készült emlékünkt Kartuzyról. Csütörtökön elutaztunk Gdanskba ahol meglátogattuk a Szolidaritás Európai Központját, majd egy rövid városnézés után szabadidőt kaptunk.

Pénteken, a hazaindulás előtt, még volt néhány foglalkozás, amin még részt vettünk. Majd a vasútállomáson a barátainktól szívélyes búcsút vettünk. És elindultunk haza, a hazaút szintén zökkenőmentesen telt.

Szerintem mindannyian úgy vagyunk ezzel, hogy ha nem vettünk volna részt a programban, igazán megbántuk volna. Mivel nem csak a nyelvtanulás, de már a barátok miatt is megérte. Véleményem szerint az angoltudásunk és maga a tudásunk is javult, bővült. És örülünk, hogy megismerhettünk egy, számunkra teljesen új országot. Ezt a programot csakis ajánlani tudom, hiszen nagyon remek, akinek van rá lehetősége, az habozás nélkül jelentkezzen.

Barbara Tivadar, 1. a